

Sygn. akt I C 1958/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Izabela Kosińska – Szota

Protokolant Lucyna Kazimierzuk

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2014 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa (...)z siedzibą w L.

przeciwko G. M.

o zapłatę 756,78 zł

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1958/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) z siedzibą L. wniosła o zasądzenie od pozwanego G. M. kwoty 756,78 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 2 listopada 2011 r. od kwot 48 zł i 75 zł, od dnia 16 lutego 2012 r. od kwoty 500 zł i od dnia 20 września 2013 r. od kwoty 133,76 zł oraz zasądzenie kosztów procesu w uzasadnieniu pozwu wskazując, że na podstawie umowy cesji przejęła od firmy (...) S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu świadczenia usług związanych z zawartą umową abonamentową. Kwota dochodzona pozwem stanowi kwotę zapłaty za wykonane usługi w łącznej wysokości 756,78 zł wraz z ustawowymi odsetkami zgodnie z załączonym wykazem wierzytelności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A.z siedzibą w W.oraz strona powodowa (...)w L.zawarły w dniu 17 października 2012 r. umowę sprzedaży wierzytelności, której przedmiotem były wierzytelności pieniężne przysługujące (...) S.A.jako zbywcy od abonentów wynikające z niezapłaconych należności głównych, naliczonych kar umownych z tytułu niedotrzymania warunków umowy oraz odsetki od tych należności w celu dalszej windykacji.

Dowód:

- duplikat umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 17.10.2012 r. – k.13 verte - 14

W dniu 18 grudnia 2013 r. strona powodowa (...)w L. sporządziła zawiadomienie o tym, że wierzytelność w wysokości 623 zł wraz ze wszelkimi związanymi z nią prawami została przelana na rzecz strony powodowej. Na odwrocie zawiadomienia wydrukowano częściowy wykaz wierzytelności.

Dowód:

- zawiadomienie i częściowy wykaz wierzytelności – k.18 i 18 verte

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W myśl zaś art. 340 k.p.c. wyrok wydany w nieobecności pozwanego nie będzie zaoczny, jeżeli pozwany żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności albo składał już w sprawie wyjaśnienia ustnie lub na piśmie.

Pozwany G. M. nie stawiał się na rozprawę, nie wniósł o przeprowadzenie rozprawy w swojej nieobecności, nie złożył wyjaśnień w sprawie, a zatem zachodziły podstawy do wydania wyroku zaocznego.

W myśl przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wydając wyrok zaoczny, Sąd przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W ocenie Sądu, twierdzenia powoda zawarte w pozwie budzą uzasadnione wątpliwości.

W świetle przeprowadzonych na wniosek strony powodowej dowodów w postaci duplikatu umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 17 października 2012 r., zawiadomienia o cesji i częściowego wykazu wierzytelności sporządzonych w dniu 18 grudnia 2013 r. przez stronę powodową nie sposób uznać, by strona powodowa udowodniła dochodzone roszczenie.

Przepis art.6 k.c. stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Z żadnego z wyżej wymienionych dowodów w sprawie nie wynika, że strona powodowa nabyła wierzytelność przysługującą (...) S.A. z siedzibą w W. od pozwanego G. M.. Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności zawartej w dniu 17 października 2012 r. stwierdzić można tylko, że taka umowa została zawarta między stroną powodową a (...) S.A. Strona powodowa nie przedłożyła załącznika (...) wskazanego w przedmiotowej umowie z wykazem wierzytelności do tej umowy, tak by Sąd mógł zweryfikować, czy istotnie wierzytelność przysługująca pierwotnemu wierzycielowi od pozwanego G. M. została nabyta przez stronę powodową, w jakiej wysokości oraz z jakiego tytułu.

Strona powodowa zupełnie nie odniosła się do kwestii udowodnienia faktu, z jakiego tytułu powstała wierzytelność pozwanej. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że była to wierzytelność z tytułu świadczenia usług związanych z zawartą umową abonamentową. Wprawdzie do pozwu dołączono umowę z dnia 1 lipca 2011 r. i protokół odbioru sprzętu udostępnionego, lecz nie zostały one zawnioskowane przez stronę powodową działającą przez profesjonalnego pełnomocnika zawnioskowane jako dowody, co w istocie wobec braku dołączenia załącznika nr 1 pozostaje bez znaczenia dla sprawy.

Ponadto rzeczą strony powodowej było wykazanie, że jej poprzednikowi prawnemu w ogóle przysługiwała taka wierzytelność - jak dochodzona pozwem - względem pozwanego. Przede wszystkim strona powodowa winna była zawnioskować, prócz powołanego wyżej załącznika (...) w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, umowę abonencką oraz faktury, które powołała w częściowym wykazie wierzytelności celem zweryfikowania wysokości wierzytelności, terminów ich wymagalności oraz możliwości dochodzenia odsetek. Stanowczo stwierdzić wypada, że dowodem istnienia wierzytelności przysługującej względem określonego dłużnika nie może być częściowy wykaz wierzytelności czy też zawiadomienie o cesji. Z samego zaś faktu, że strona powodowa sporządziła dokument, w postaci zawiadomienia o cesji wierzytelności, adresowany do pozwanego, nie wynika fakt istotny, a mianowicie, że wierzytelność przeciwko pozwanemu w ogóle istniała, nie wspominając o jej wysokości, tym bardziej, że powód nie wykazał, aby owo "zawiadomienie" w ogóle zostało doręczone pozwanemu w taki sposób, że mógł się on zapoznać z jego treścią. Pismo to, jako dokument prywatny, stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która jej podpisała złożyła oświadczenie określonej treści. Nie jest natomiast dowodem na fakt istotny dla rozstrzygnięcia sprawy. Dodatkowo wskazać należy na wątpliwości Sądu dotyczące dat dokumentu i dat płatności wskazanych w częściowym wykazie i

kwot tam wskazanych, które to wątpliwości potwierdziło pismo procesowe powoda z dnia 4 lutego 2014 r. wyjaśniające z czego wynika kwota 138,52 zł, bowiem strona powodowa wskazała już za jaki okres wyliczono żądane odsetki od jakich kwot, lecz nie przedstawiła żadnych dowodów źródłowych, w oparciu o które Sąd mógłby ewentualnie te wyliczenia zweryfikować.

Na podstawie dowodów zaoferowanych przez stronę powodową Sąd ustalił jedynie, że na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 17 października 2012r. strona powodowa nabyła od (...) S.A. w W. wierzytelności pieniężne względem abonentów z tytułu niezapłaconych należności, wynikających z umów o świadczenie usług, w celu ich dalszej windykacji.

Mając zatem na względzie przedstawione przez stronę powodową dowody, brak jest podstaw, by na ich mocy stwierdzić, że przysługuje jej jakiegokolwiek roszczenie od pozwanego i z tego względu na podstawie przepisu art. 6 k.c. Sąd oddalił powództwo strony powodowej jako nieudowodnione.